**Warum betrübst du dich, mein Herz?**
Kantate BWV 138 (Leipzig, 5. September 1723)

1. Coro (Choral) e Recitativo (Alt, Tenor)

Warum betrübst du dich, mein Herz?
Bekümmerst dich und trägest Schmerz
nur um das zeitliche Gut?
Ach, ich bin arm,
mich drücken schwere Sorgen.
Vom Abend bis zum Morgen
währt meine liebe Not.
Dass Gott erbarm!
Wer wird mich noch erlösen
vom Leibe dieser bösen
und argen Welt?
Wie elend ist's um mich bestellt!
Ach! wär ich doch nur tot!
Vertrau du deinem Herren Gott,
der alle Ding erschaffen hat.

2. Recitativo (Bass),
Choral e Recitativo (Sopran, Alt)

Ich bin veracht',
der Herr hat mich zum Leiden
am Tage seines Zorns gemacht;
der Vorrat, hauszuhalten,
ist ziemlich klein;
man schenkt mir vor den Wein der Freuden
den bittern Kelch der Tränen ein.
Wie kann ich nun mein Amt mit Ruh
verwalten,
wenn Seufzer meine Speise und Tränen das
Getränke sein?
Er kann und will dich lassen nicht,
er weiß gar wohl, was dir gebricht,
Himmel und Erd ist sein!
Ach, wie?
Gott sorget freilich vor das Vieh,
er gibt den Vögeln seine Speise,
er sättiget die jungen Raben,
nur ich, ich weiß nicht, auf was Weise
ich armes Kind
mein bisschen Brot soll haben;
wo ist jemand, der sich zu meiner Rettung
findt?
Dein Vater und dein Herre Gott,
der dir beisteht in aller Not.
Ich bin verlassen,
es scheint,
als wollte mich auch Gott bei meiner Armut
hassen,
da er's doch immer gut mit mir gemeint.
Ach Sorgen,
werdet ihr denn alle Morgen
und alle Tage wieder neu?

**Warum betrübst du dich, mein Herz?**
Kantáta BWV 138 (Lipcse, 1723. szeptember 5.)

1. Kórus (korál) és recitativo (alt, tenor)

Miért gyötrődsz, én szívem?
Miért szomorkodsz és szenvedsz el fájdalmat
csupán mulandó javak miatt?
Ah, szegény vagyok,
súlyos gondok nyomnak.
Estétől egészen reggelig
nyomorúságom nem ereszt el.
Hogy Isten nem könyörül rajtam!
Ki fog megszabadítani
testétől ennek a gonosz
és átkozott világnak?
Milyen nyomorúság rendeltetett nekem!
Ah! bárcsak halott lennék!
Bízzál Uradban-Istenedben,
aki minden dolgot megteremtett.

2. Recitativo (basszus),
korál és recitativo (szoprán, alt)

Megvetett vagyok,
az Úr szenvedésre teremtett engem
nagy haragja napján;
minden készletem és tartalékom
ugyancsak kevés;
az öröm bora helyett számomra
csak a könnyek keserű kelyhe marad.
Hogyan tudom feladatom nyugodtan
elvégezni,
amikor eledelemet sóhajok, italom könnyek
alkotják?
Ő nem akar és nem fog téged elhagyni,
ő pontosan tudja, miben szenvedsz szükséget,
Ég és Föld egyaránt az Övé!
Ah, hogyan?
Isten gondját viseli a baromnak,
táplálékot ad a madaraknak,
jóllakatja a fiatal hollót,
csak én, én nem tudom, milyen módon
(én szegény gyermek!)
juthatok kevéske kenyeremhez;
hol van hát valaki, aki most a segítségemre
siet?
Atyád és Urad-Istened az,
aki minden szükségben melletted áll.
Elhagyott vagyok,
úgy tűnik,
mintha Isten most, szegénységemben
meggyűlölne engem,
ő, aki eddig mindig javamat akarta.
Ah, gyötrő gondok,
hát minden reggel
és minden nap megújultok?

So klag ich immerfort;
Ach! Armut, hartes Wort,
wer steht mir denn in meinem Kummer bei?
Dein Vater und dein Herre Gott,
der steht dir bei in aller Not.

3. Recitativo (Tenor)

Ach süßer Trost! Wenn Gott mich nicht verlassen
und nicht versäumen will,
so kann ich in der Still
und in Geduld mich fassen.
Die Welt mag immerhin mich hassen,
so werf ich meine Sorgen
mit Freuden auf den Herrn,
und hilft er heute nicht, so hilft er mir doch morgen.
Nun leg ich herzlich gern
die Sorgen unters Kissen
und mag nichts mehr als dies zu meinem Troste wissen:

4. Aria (Bass)

Auf Gott steht meine Zuversicht,
mein Glaube lässt ihn walten.
Nun kann mich keine Sorge nagen,
nun kann mich auch kein Armut plagen.
Auch mitten in dem größten Leide
bleibt er mein Vater, meine Freude,
er will mich wunderlich erhalten.

5. Recitativo (Alt)

Ei nun!
So will ich auch recht sanfte ruhn.
Euch, Sorgen, sei der Scheidebrief gegeben!
Nun kann ich wie im Himmel leben.

6. Choral

Weil du mein Gott und Vater bist,
dein Kind wirst du verlassen nicht,
du väterliches Herz!
Ich bin ein armer Erdenkloß,
auf Erden weiß ich keinen Trost.

Ezért így kiáltok állandóan:
Ah! nyomorúság, szörnyű szó,
hát ki áll mellettem bánatomban?
Atyád és Urad-Istened az,
aki minden szükségben melletted áll.

3. Recitativo (tenor)

Ah, édes vigasztalás! Ha Isten nem akar elhagyni
és elhanyagolni engem,
akkor hát nyugalomban
és türelemben megerősíthetem magam.
Gyűlölhet ugyan most is a világ,
ám gondjaimat
örömmel az Úrra vetem,
s ha ma nem segít is meg, biztosan segít rajtam holnap.
Igazi örömmel helyezem
gondjaim párnám alá,
és vigasztalásomképpen nem kívánok ennél többet gondolni:

4. Ária (basszus)

Bizalmamat Istenbe helyeztem,
hitemmel Őrá bízok mindent.
Így semmiféle gond nem gyötörhet,
semmiféle nyomor nem kínozhat többé.
Mert a legnagyobb szenvedésben is
Atyám marad Ő, az én örömöm,
aki csodálatos módon megtart engem.

5. Recitativo (alt)

Jó van hát!
Békében akarok megnyugodni.
Nektek, gondok, búcsúlevelemet küldöm:
mostantól, mint a Mennyben, úgy fogok élni.

6. Korál

Mivel Istenem és Atyám vagy,
nem fogod elhagyni gyermekedet,
te atyai szív.
Én csak szegény, nyomorult földgöröngy vagyok,
ki a Földön nem lel vigasztalást.

© *Vashegyi György nyersfordítása*